

โครงการ

นิสิตรุ่นใหม่ ใฝ่ใจธรรมะ รุ่นที่ 2

เส้นทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์-จังหวัดฉะเชิงเทรา

วันอาทิตย์ ที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2557

จัดโดย

สถาบันภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมศึกษาราชนครินทร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สถานที่ตามโครงการ

“โครงการนิสิตรุ่นใหม่ ใฝ่ใจธรรมะ รุ่นที่ 2”

เส้นทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์-จังหวัดฉะเชิงเทรา วันอาทิตย์ ที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2557

วัดโสธรวรารามวรวิหาร: ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นพระอารามหลวง ชั้นตรี ชนิดวรวิหาร

วัดโสธรวรารามวรวิหาร เดิมชื่อว่า วัดหงษ์ สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เป็นที่ประดิษฐาน หลวงพ่อพุทธโสธร พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของฉะเชิงเทรา เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปางสมาธิ หน้าตักกว้าง 1.65 เมตร สูง 1.48 เมตร ฝีมือช่างล้านช้าง

ตามตำนานเล่าว่า หลวงพ่อพุทธโสธร เป็นพระพุทธรูปหล่อสำริดปางสมาธิหน้าตักกว้างศอกเศษ มีรูปทรงสวยงามมาก ได้แสดงปาฏิหาริย์ลอยน้ำมา และมีผู้อัญเชิญขึ้นมาประดิษฐานที่วัดแห่งนี้ แต่พระสงฆ์ในวัดเกรงจะมีผู้มาลักพาไปจึงได้อาปูนพอกเสริมหุ้มองค์เดิมไว้จนมีลักษณะที่เห็นในปัจจุบัน

แต่เดิม หลวงพ่อพุทธโสธรประทับอยู่ในโบสถ์หลังเก่าที่มีขนาดเล็ก รวมกับพระพุทธรูปอื่นๆ 18 องค์ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2509 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จราชดำเนินมาที่วัดแห่งนี้ มีพระราชปรารภเรื่องความคับแคบของพระอุโบสถเดิม พระพรหมคุณาภรณ์(จริปญโญ ด. เจียม กุลละวณิชย์) อดีตเจ้าอาวาสจึงได้รวบรวมเงินบริจาคเพื่อจัดซื้อที่ดินสำหรับสร้างพระอุโบสถหลังใหม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธานการก่อสร้าง และทรงเป็นผู้กำกับดูแลงานสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนิน ทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อ พ.ศ. 2531 และทรงประกอบพิธียกยอดฉัตรทองคำ น้ำหนัก 77 กิโลกรัม ประดิษฐานเหนือยอดมณฑป เมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2539 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จมาทรงตัดหวายลูกนิมิต เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2549 [1]

การก่อสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ สร้างขึ้นครอบพระอุโบสถหลังเดิม โดยใช้เทคนิควิศวกรรมสมัยใหม่ โดยไม่มีการเคลื่อนย้ายองค์หลวงพ่อพุทธโสธร และพระพุทธรูปทั้ง 18 องค์ [1]

ศิลปะภายในพระอุโบสถหลวงพ่อพุทธโสธร ประกอบด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังโดยรอบ นับตั้งแต่พื้นพระอุโบสถ เสา ผนัง และเพดานจะบรรจุเรื่องราวให้เป็นแดนแห่งทิพย์ เป็นเรื่องราวของสี่ทนต์มหาสมุทร จตุโลกบาล สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ พรหมโลก ดวงดาว และจักรวาลโดยตำแหน่งของดวงดาวบนเพดาน กำหนดตำแหน่งตรงกับวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2539 ณ เวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพิธียกยอดฉัตรทองคำ

ที่มา: วัดโสธรวราราม วรวิหาร, กองบรรณาธิการ จดหมายข่าว วสท., ฉบับที่ 5 ตุลาคม 2551

: วิกีพีเดีย สารานุกรม

วัดอุภัยภาติการาม (วัดชำปอกง): ตั้งอยู่บนถนนศุภกิจ ใกล้กับบริเวณตลาดบ้านใหม่ อ.เมืองฉะเชิงเทรา ฉะเชิงเทรา หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อของ "วัดชำปอกง" เดิมเป็นวัดจีนแต่ปัจจุบันแปรสภาพเป็นวัดญวนใน ลัทธิมหายาน สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 ความโดดเด่นของศาสนสถานแห่งนี้อยู่ที่ พระวิหารที่มีลักษณะคล้าย ศาลเจ้าอัญภายในประดิษฐาน "หลวงพ่อด" ซึ่งชาวจีนนิยมเรียกว่า "เจ้าพ่อชำปอกง" ที่มีอยู่เพียง 3 องค์ เท่านั้นในประเทศไทย ประดิษฐานอยู่ที่ 1) วัดกัลยาณมิตร (ฝั่งธนบุรี) จังหวัดกรุงเทพฯ 2) วัดพนัญเชิง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 3) วัดอุภัยภาติการาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

วัดแห่งนี้ได้รับการพระราชทานนามว่า "วัดอุภัยภาติการาม" ส่วนพระพุทธรูปรัชกาลที่ 5 พระราชทานนามว่า "พระพุทธรูปไตรรัตนนายก" ครั้นเสด็จประพาสเมืองฉะเชิงเทราเมื่อ พ.ศ. 2450 ทำให้ชาวไทยทั่วประเทศต่างเลื่อมใสศรัทธามาโดยตลอด ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ จะมีนักท่องเที่ยวจากฮ่องกง สิงคโปร์ และได้หวัน มานมัสการอยู่เป็นประจำ

วัดจีนประชาสโมสร(เล่งฮกยี่): ขยายมาจากวัดมังกรกมลาวาสในกรุงเทพมหานคร เริ่มสร้างในสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2449 เป็นวัดจีนเก่าแก่แห่งศาสนาพุทธนิกายมหายาน ภายในวัดมีพระพุทธรูปที่หล่อด้วยกระดาษ เทพเจ้าแห่งโชคลาภไฉ่ซิ้งเอี้ย เจ้าแม่กวนอิม และเทพอื่นๆภายใน วัด ถือเป็นวัดจีนเพียงแห่งเดียวในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีระฆังใบใหญ่ของชาวจีนแต่จีวที่ได้สร้างขึ้น มีน้ำหนัก กว่า 1 ตัน วัดจีนประชาสโมสร ตั้งอยู่ที่ ถนนศุภกิจ ต.บ้านใหม่ อ.เมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่มาของภาพ

<http://www.zeekway.com/review/2013/09/tarvel-inchachoengsao-town-Chachoengsao-travel.jpg>

วัดโพธิ์บางคล้า: สร้างขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 2310 - 2325 สมัยพระเจ้าตากสินมหาราช เป็นศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์กับอยุธยา รูปทรงจตุรมุข ก่ออิฐฉาบปูน หลังคาจั่วมุงด้วยกระเบื้องเกี๋ยงเต่าทำจากดินเผา มีหน้าต่างหนึ่งช่อง มีประตูสองช่องเหนือขอบประตูสองด้าน ประดับด้วยถ้วยชามสังคโลกเรียงกันเป็นรูปทรงกลม หน้าจั่วเป็นพื้นเรียบ กระเบื้องชายหลังคาเชื่อมด้วยปูน ตัววิหารมีกำแพงล้อมรอบพร้อมมุงหลังคา และมีพระพุทธรูปปางมารวิชัยทำด้วยปูน ประดิษฐานไว้โดยรอบจำนวน 8 องค์ ส่วนภายในวิหารมีพระพุทธรูปปางไสยาสน์ 1 องค์ ต่อมาหลังคมิหารและกำแพงได้ชำรุดและพังลง

ในปี พ.ศ. 2485 มีผู้ใจบุญได้ซ่อมหลังคาใหม่ โดยมุงด้วยกระเบื้องเกล็ดเต่าเคลือบสี หน้าบันจั่วทิศตะวันตก เป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ประดับด้วยลายเครือเถาหน้าบัน จั่วด้านประตูชั้นเป็นรูปดอกบัว 5 ดอก ประดับแจกัน หลังคาประดับด้วยช่อฟ้ารูปหัวพญานาค มีใบระกา และต่อมาหลังคาและนาคบันก็พัง เกิดความชำรุดเสียหายอีก ทางอำเภอบางคล้าได้ร่วมกับประชาชนบริจาคทรัพย์เพื่อช่วยซ่อมแซมขึ้นในปี พ.ศ. 2541 เป็นการอนุรักษของเดิมเอาไว้เพื่อเป็นมรดกของชาติ โดยได้ทำการซ่อมหลังคาโครงสร้างใหม่หมด ตั้งเสาเสริมความแข็งแรง 4 ด้าน รวม 8 ด้าน ฉาบผนังภายในโดยก่ออิฐฉาบปูนทุกด้าน เปลี่ยนผ้าเพดาน เปลี่ยนโคมไฟ ปูพื้นใหม่ด้วยหินอ่อน และปูศิลาแดงโดยรอบวิหารทั้ง 4 ด้าน และทางวัดได้ดำเนินการประดับตกแต่งเครื่องบนตัวนาคและลวดลายหน้าบัน เพื่อทรงคุณค่าทางศิลปกรรมและมรดกทางวัฒนธรรม

วัดโพธิ์บางคล้า เป็นวัดที่มีค่างควาแม่ไก่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ค่างควาแม่ไก่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดเดียวที่บินได้ มีลักษณะหน้าตาคล้ายสุนัขจิ้งจอก จมูก ใบหูเล็ก ตาโต ขนสีน้ำตาลแกมแดง ปีกสีดำเป็นพั้งผืดบาง ๆ ซึ่งอยู่ระหว่างนิ้ว นิ้วของค่างควาจะยาวเกือบเท่าความยาวของลำตัว มีนิ้วหัวแม่มือสั้นกว่านิ้วอื่น ๆ เล็บหัวแม่มือแหลมคม และโค้งได้อย่างเล็บเหยี่ยวมีไว้สำหรับจับหรือยึดกิ่งไม้ โตเต็มที่เวลากางปีกจะยาวประมาณ 3 ฟุต ออกลูกครั้งละ 1 ตัว เวลานอนจะห้อยหัวลง และจะนอนในเวลากลางวัน พอพลบค่ำจะออกหากินตามป่า ตามสวน อาหารที่ชอบมาก ได้แก่ ลูกและใบอ่อนของต้นไทร ต้นโพธิ์ ต้นนุ่น และผลมะม่วงแก่ ฝรั่งแก่ ฯลฯ โดยกัดเคี้ยวและกลืนเฉพาะน้ำ ส่วนกากจะคายทิ้ง จึงทำให้มีการถ่ายมูลเป็นของเหลว พอรุ่งสว่างจะบินกลับมาที่เดิม โดยอยู่เป็นกลุ่มเฉพาะบริเวณวัดโพธิ์ไม่ว่าแดดจะร้อนจัด หรือฝนตกก็จะไม่หลบหนีไปไหน

ค่างควาเหล่านี้อาศัยอยู่ในวัดโพธิ์มาเป็นเวลานานแล้ว ไม่มีผู้บันทึกไว้ชัดเจน ตั้งแต่ในเมื่อสมัยพระครูสุตาลงกตเป็นเจ้าอาวาสระหว่างปี พ.ศ. 2573 - 2509 ซึ่งท่านเป็นพระที่มีเมตตาธรรมต่อสัตว์ทั้งหลาย ทำให้วัดโพธิ์มีค่างควานับแสนตัวมาอาศัยเกาะต้นไม้ในบริเวณวัด โดยไม่อพยพไปอยู่ที่ไหน เรื่องแปลกเกี่ยวกับค่างควาที่อาศัยอยู่บริเวณวัดซึ่งเล่าขานต่อกันมา เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2498 ที่มีการฝังลูกนิมิต ปรากฏว่าค่างควาได้บินไปจากวัดนานถึง 7 วัน เมื่อเสร็จงานแล้วจึงได้บินกลับมาอาศัยอยู่ดังเดิม และเมื่อพระครูสุตาลงกต มรณภาพเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2509 ค่างควาได้ตกลงมาตายเป็นจำนวนมากมายาวกับค่างควาสามารถรับรู้ได้ ซึ่งนับเป็นความประหลาดยิ่ง

<http://travel.sanook.com/1219996/10สุดยอดที่เที่ยวเมืองแปดริ้ว>

วัดสมานรัตนาราม